

staaer saa atter det Spørgsmaal — og det er det, hvorpaa der, som før yttret, mangler Besvarelse —, efter hvilke Regler det Sædtillæg, der saaledes skal beholdes som midlertidigt personligt Tillæg, skal bestemmes? Skal man f. Ex. derved gaae ud fra det sidste Mars Sædtillæg, eller skal man som ved Pensionsberegninger tage Hensyn til de 5 sidste Mar, eller skal man gaae tilbage allerede til Finantsaaret 1861—62 og tage den hele Række af Sædtillæg i Betragtning, som er givet i de siden da foreløbne Mar? Derom mangler der, som sagt enhver Bestemmelse, og en saadan bør efter mit Skjøn ikke mangle i den nye Lov. Der vil nemlig efter samme blive Brug for Bestemmelsen om ved et personligt Tillæg at erstatte Sædtillæget i Særdeleshed for de tvende første Lønningsklassers Vedkommende. Som den ærede Minister allerede har fremhævet, har man jo nemlig i det andet Thing, nedsat de foreslaaede Lønninger for de to første Lønningsklasser. Ved Loven af 19de Februar 1861 er Lønningen for første Klasse bestemt til 3000 Rd. med Sædtillæg; Justitsministeren havde nu foreslaet at sætte Lønningen for samme til 3200 Rd., hvorfra de 200 Rd. omtrent vilde udgjøre Erstatning for Sædtillæget, men det andet Thing er ikke gaaet ind derpaa, men har sat Lønningen for første Klasse til 3000 Rd. Deraf bliver nu altsaa Følgen, at de nuværende Embedsmænd af første Klasse maae have Erstatning gennem et personligt Tillæg for, hvad de tabe ved at miste Sædtillæg, og Spørgsmaalet bliver saaledes ligefrem, hvorledes dette personlige Tillæg skal beregnes. Man har uden Tvivl tænkt sig, at det skulde skee efter Reglerne i § 9 af den foreslaaede almindelige Lønningslov, som jo opstiller en Scala for Beregningen af Erstatningen for Sædtillæget. Men Anvendelsen af denne Scala vil, som allerede fremhævet, være uforenelig med Bezyndelsen af § 10 i det nævnte Forbergslag, hvor det hedder: „Hvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt Noget mere i Indtægt“ osv., idet den foreslaaede almindelige Lønningslov, som først skal træde i Kraft samtidig med den her foreslaaede Lønningslov, ikke kan henføres under Begrebet „tidligere Lønningsbestemmelser.“ Noget Eignende

vil, som sagt, blive Tilfældet med Hensyn til Lønningerne af anden Klasse, som vel ere blevne forhøiede med 100 Rd. i Sammenligning med, hvad de ere ansatte til ved Loven af 19de Februar 1861, men saaledes at Sædtillæget bortfalder, for hvilket de nævnte 100 Rd. ikke indeholde fornøden Erstatning. — Jeg kan nu heller ikke indrømme, at der har været nogen Grund til nu at foretage den Nedsættelse i de to første Classers Lønning, som saaledes er bleven foretaget i det andet Thing. Jeg maa i saa Henseende være fuldkomment enig i, hvad der er blevet yttret af den ærede Justitsminister. Det var ikke uden en meget moden Overveetelse af de paagjældende Embeders Omfang, Vigtighed og Betydning, at Lønningerne for samme i 1861 bleve fastsatte, saaledes som det skete, og jeg har ikke kunnet finde nogen tilstrækkelig Grund til nu, da man dog i saamange andre Retninger maa forhøie Lønningerne, saa paa dette Punkt at sride til en Nedsættelse. Der er ikke i de foreliggende Omstændigheder, saavidt jeg kender dem, Noget, der reiffærdiggjør noget Saadant. Der er ogsaa allerede, netop af Hensyn til de højere Lønninger for de to første Lønningsklasser, ved Loven af 19de Februar 1861 i en anden Retning gjort en Forfjøl gjældende mellem dem og de øvrige Lønningsklasser. Man har nemlig ved Loven af 1861 givet en anden og mindre Net til Tillæg efter Tjenestjaar for de to første Classer end for de følgende. Man har ved Loven af 1861 kun tillagt de to første Lønningsklasser et Tillæg efter 10 Mars Tjeneste paa 300 Rd., medens man for de øvrige Classers Vedkommende allerede efter 5 Mars Tjeneste har tillaaet et Tillæg af 200 Rd. og efter 10 Mars Forløb af 400 Rd. Det maa nu maaffee være mig tilladt at henstille til Overveetelse, om man ikke kunde mægle mellem den Uffuelse, som med Hensyn til de to første Lønningsklasser har gjort sig gjældende i det andet Thing, og den, som dette Thing maaffee kunde være tilbøielig til at fastholde, ved, medens man fastholder de nu for dem vedtagne Lønninger, at gjøre den samme Regel gjældende med Hensyn til Tillægene efter Tjenestjaar for disse to Classer,